

Ünnepi megemlékezés Március 15.

Ipolyságon, 2014. március 14-én (pénteken)

16.00-tól koszorúzás a Megbékélés Kapujánál

17.00-tól ünnepi műsor a városháza színháztermében

Vendég:

Szigeti László,
az MKP Országos Tanácsának elnöke



Nemzetvédelmi Erő
Polgári Társulás



Program a Megbékélés Kapujánál

(16.00-tól)

- 1, Musica Aurea Énekegyüttes
- 2, Pálinkás Tibor – az ipolysági Csemadok elnökének köszöntője
- 3, Ozsvald Péter – szavaltat (Pongrácz Lajos AI)
- 4, Ünnepi beszéd:
 - Oros Zoltán, az MKP önkormányzati képviselője
 - Mahulányi József
 - Izsmán Jónás
- 5, Réldi Beáta – szavaltat, Gyulai Pál: Hazám (Szondy György Gimnázium)
- 6, Koszorúzás
- 7, Musica Aurea – Zárás, szózat

Program a városháza színháztermében (17.00-tól)

- 1, Hippolit zenekar
- 2, Pálinkás Tibor köszöntője
- 3, Ünnepi köszöntőt mond: Szigeti László, az MKP országos elnökségének tagja
- 4, Fellép a Pongrácz Lajos Alapiskola Énekkara
- 5, Zenés-verses műsor a Fegyverneki Ferenc Katolikus Iskolától
- 6, **Vendégműsor: a hatvani Bajza József Gimnázium és Szakközépiskola ünnepi műsora**
- 7, Musica Aurea fellépése, Himnusz

„Magyarnak lenni: büszke gyönyörűség...”

Mi, a Hatvani Bajza József Gimnázium és Szakközépiskola 10.C osztályos diákjai Szlovákiába utaztunk, hogy a határon túli magyarokkal együtt ünnepeljük március 15-ét. A kiránduláshoz a Rákóczi Szövetség diákutaztatási pályázata kínált támogatást és ajánlott fogadóiskolát is.

Iskolánk, a Hatvani Bajza József Gimnázium és Szakközépiskola az idei tanévben 2014. februárjában belépett a Rákóczi Szövetség Ifjúsági szervezetébe.

„A Rákóczi Szövetség immár 25 esztendeje járul hozzá a Kárpát-medencei magyarság sokoldalú támogatásához, a határon átnyúló magyar-magyar kapcsolatok erősítéséhez, többek között azzal, hogy a Szövetség minden évben számos nyári tábort, találkozót, konferenciát, tanulmányutat szervez határon túli és magyarországi diákok részvételével. **A Szövetség ennek keretében 1994 óta anyagi hozzájárulást és szervezési segítséget nyújt magyarországi középiskolák számára, amelyek készek arra, hogy a diákjaik egy csoportját a március 15-i nemzeti ünnepünk kapcsán a szomszédos országokba utaztassák, hogy ott részt vegyenek a helyi magyar közösség által szervezett ünnepeken.** Ez lehetőséget nyújt a diákok számára, hogy megismerhessék a határon túli magyarság életét, kultúráját, és egyben jó alkalom az ottani magyar iskolákkal való kapcsolatfelvételre is. Diákutaztatási programjaink részét képezi a június 4-i nemzeti Összetartozás Napja, amikor bármely Kárpát-medencei középiskola utazhat egy másik iskolához, azzal a feltétellel, hogy legalább egy határt átlépjenek, illetve az október 23-i nemzeti ünnephez kapcsolódó program, amikor külföldi iskolák utazhatnak Magyarországra. Örömmel tudjuk elmondani, hogy 2013-ban 309 Kárpát-medencei középiskola több mint 8400 diákja kapcsolódott be diákutaztatási programjainkba.” – írja a Rákóczi Szövetség honlapja.

A Hatvani Bajza József Gimnázium és Szakközépiskolában évtizedes hagyománya van a határon túli magyarsággal fenntartott kapcsolatok szervezésének.

Pedagógiai programunkban is megfogalmazta tantestületünk:

„Közös nemzeti értékeinket képviseljük, országunk és a tágabb környezete, a Kárpát-medence megismerésének, a nemzeti hagyományoknak valamint a nemzeti azonosságtudat ápolása során.

Fontos feladatunknak tartjuk a harmonikus kapcsolat elősegítését a természeti és a társadalmi környezettel, amely a nemzettudat megalapozása, a nemzeti önismeret, a hazaszeretet alapja.”

Több éven át vettünk részt a kárpátaljai magyarok számára rendezett jurtatáborokban Beregszász mellett, Tiszaújlakon. Beregszászon testvériskolát is találtunk, velük már ünnepeltük együtt nemzeti ünnepeinket.

Erdélyben, Kézdivásárhelyen létesítettünk testvériskolai kapcsolatot a Bod Péter Tanítóképzővel, velük is tartalmas találkozót szerveztünk az elmúlt két tanév során. Az utazás során nemcsak az iskolát ismertük meg, hanem a települések életét, a családok életét is, hiszen a fogadócsaládok saját gyermekeikkel együtt

gondoskodtak a mieinkről. A közös programok alkalmat nyújtottak a helyi nevezetességek megtekintésére, így gazdagítva látókörüket.

Az idén Szlovákiában találtunk testvériskolát a Rákóczi Szövetség segítségével. Ipolyság magyar nyelvű gimnáziuma vállalta, hogy fogad minket március 15-i ünnepünkön.

„Alulírott Petrezsél Zsuzsanna, az Ipolysági Magyar Tanítási Nyelvű Gimnázium igazgatónöje ezennel igazolom, hogy a Hatvani Bajza József Gimnázium és Szakközépiskola (Balassi út 17., 3000 Hatvan) 10. C osztályát és kísérőiket március 14-15-16-án szeretettel várjuk és fogadjuk iskolánkon, hogy közösen ünnepeljük meg március 15-ét.“ – biztosított támogatóról fogadónyilatkozatában az igazgató.

A programban az iskola 10. C, humán és általános tantervű osztálya vesz részt, 29 fő: 18 fiú és 11 lány készül ünnepi műsorral, melyet az ipolysági magyar gimnáziumban mutatnak majd be. Ez az osztály készítette a múlt tanévben Heltai A néma levente, az idei tanévben Moliere: A képzelt beteg előadását, melyet a városi őszi fesztiválon mutattak be. Színvonalas műsort állítottak össze az idei szalagavatóra is, Shakespeare Hamlet című drámájából dolgozták át Laertes búcsújelentét.

Iskolánk pedagógiai programja megfogalmazza a program szervezéséhez a céljainkat:

„Alapvetően fontosnak tartjuk, hogy iskolánk tehetséggondozó műhely legyen. Ennek érdekében segítjük diákjainkat abban, hogy a képességeikhez mértén maximális teljesítményt nyújthassanak. Ösztönözzük őket arra, hogy gondolkodó, alkotó emberekké váljanak. Teret biztosítunk számukra a kreativitás kibontakoztatásához. Felkeltjük diákjainkban az igényt a tartalmas és igényes szórakozás (művészetek, zene, irodalom) iránt. Anyanyelvi kultúránk ápolása, a világos és tiszta írás és beszéd érdekében gondot fordítunk a művészeti nevelésre, iskolai hagyományaink révén, és törekszünk arra, hogy diákjaink a nemzeti és európai értékeinket ismerő és tisztelő állampolgárokká neveljük. Demokratikusan gondolkodó, felelős, autonóm cselekvésre képes, toleráns egyéneket szeretnénk nevelni. Célunk – a hazai és külföldi partneriskolák számának növelésével – a világban otthonosan mozgó, idegen nyelveket jól beszélő diákok nevelése.”

„Az osztályfőnöki órák célzott programjait egyéb osztályrendezvények egészítik ki, melyek erősítik a közösség összetartozását: ilyenek az osztálykirándulások, közös szabadidő-programok (színház-, múzeumlátogatás), klubdélutánok, délutáni szabadidős foglalkozások, sportprogramok, versenyek, kirándulások, túrák, jeles napok megünneplése, pályázatok.”

A 2014 március 14-15-16-ra tervezett ipolysági közös ünnepelés így pedagógiai programunk által is támogatott rendezvény.

Költségvetés-tervezet a szlovákiai testvériskolai program lebonyolításához

29 diák + 2 kísérő tanár

Az utazás időpontja: 2014. március 14-15-16.

Útiköltség. Partner: Hatvani Volán	várható: 200.000 Ft Forrás: Rákóczi Szövetség
Szállás: márc.14 -15 – két éjszaka ára 29 főre kedvezményesen:	várható: 60.000 Ft Forrás: az utazó diákok családja fizeti, részben szívességet, vendéglátást kapunk a fogadóiskolától
Étkezés: márc.14: vacsora, kb. 600 Ft/fő márc.15: reggeli, ebéd, vacsora, kb. 1500 Ft/fő márc.16: reggeli, ebéd, kb: 1000 Ft/fő	várható: 18.600 Ft várható: 46.500 Ft várható:31.000 Ft ÖSSZESEN: 96.100 Ft Forrás: Hatvan Város Önkormányzata Bajza Alapítvány
Múzeumi belépők ára	várható: kb. 60.000 Ft Forrás: az utazó diákok családja fizeti

Március 14-én reggel indultunk Ipolyságra a Bajza elől.



Megérkezésünk napján előadtuk a még itthon összeállított műsorunkat az Ipolysági Magyar Tanítási Nyelvű Gimnáziumnak és az ipolysági városházán ünneplő magyaroknak.



A gimnázium tanulói is műsorral kedveskedtek, ők magyar dalokat énekeltek.



A két előadás között a városban sétáltunk és fagyiztunk, majd a temetőben megkoszorúztuk a Megbékélés kapuját.



Később, elfoglaltuk szállásunkat, amely Ipolyság régi posta épülete volt. Ma kollégium.

Ipolyság a magyar határ mellett fekszik. Lakosságának 65% magyar, 35% szlovák anyanyelvű. Itt született és tanult Sajó Sándor, akinek a versei nem jelenhettek meg, mert trianoni béke fájdmáról költött. Szállásunk az ő szülőháza mellett volt, szobra pedig a templom mellett áll.



Az itt élők kedvesen fogadtak minket. Két tanár, Hammersmidt Éva tanárnő és Tóth Tibor tanár úr kísért minket kirándulásainkon. Rendkívül jó lelkű és odaadó tanárok, szívükön viselik a magyarság sorsát. Először rajtuk vettük észre a Felvidék sajtós palóc tájszólását.

Másnap március 15-én Selmecebányára kirándultunk felvidéki diákokkal és tanáraikkal együtt. Itt megnéztük a Szentháromság teret, a Szerelmes lakatokat és az Evangélikus Líceumot, ahol Petőfi Sándor, Mikszáth Kálmán és Sajó Sándor is tanult. Szomorúan tapasztaltuk, hogy bár a téren minden épület felújított

állapotban volt, a líceum nem. A város 7 dombra épült ezért az utcái nagyon meredek és macskakövesek voltak. Híven őrzik a régi gazdag bányaváros emlékét, atmoszféráját.





Selmecebánya után a bajmóci Pálffy-kastélyt tekintettük meg. Az utazás során megcsodálhattuk az igazi Felvidéki tájat. A várkastély romantikus stílusban épült, és emlékeztetett a Disney-kastélyra. Sajnos kívülről nem sok képet készíthettünk róla, mert ott jártunkkor szakadt az eső, így örültünk, ha fedél alá értünk.



Az épület nagyon szép, eredeti állapotában maradt meg és rengeteg érdekes dolgot rejtett. Például az aranszobát, amelynek mennyezetén 144 különböző arckifejezésű angyal tekintett le ránk. A régi rulett asztal nagyon érdekes volt, hiszen ez előtt még nem láttunk ilyet. Örültünk, hogy belemosolyoghattunk a megszépítő tükörbe és reménykedtünk, hogy másnapra tényleg megszépülünk. Vicces volt a „terhes pad”, mert az osztályunk nagy része leült rá és nem tudtuk, hogy ha ráülünk egy éven belül gyermekünk születik. A legnagyobb tetszést a kastély alatti mészkőbarlang kútja nyerte el. Szerencsénk volt, hiszen esett az eső és a kútból lezúduló csapadék vízesés szerű látvány nyújtott.

A kastély látogatása után Garamszentbenedekre utaztunk. A település a Garam folyó jobb partján fekszik. Garamszentbenedeken található a híres I. Géza király által alapított gótikus-stílusú bencés templom és kolostor. Az épületbe ugyan nem tudtunk bemenni, de a templom barátságos, szelíd macskája kárpótolt minket.



A változatos programok után kissé megfáradva tértünk vissza szállásunkra. A kollégiumban töltött két éjszaka emlékezetes marad számunkra, mert rengeteget beszélgettünk és nevtünk. Kissé megdöbbenve tapasztaltuk, hogy az épületben kevés a működő konnektor, ami persze, csak a melegszendvics sütőnek volt akadály.



Vasárnap reggel elhagytuk a kollégiumot és elbúcsúztunk fogadóiskolánktól.



Ez után Szklabonyára, a Mikszáth-emplékházba mentünk, ahol megkoszorúztuk Mikszáth Kálmán emlékművét és elénekeltük a felvidéki magyarok himnuszát: „Isten áldja meg a magyart, tartson neve míg a föld tart! Paradicsom hazájában éljen, mint a hal Dunában! Töltse békével napjait, egyezve lássa fiait, tatár, török s más ellenség minket meg ne rendíttessék!”. A Mikszáth-ház a temetővel szemben épült, valószínűleg ebben ugyan nem élt, de jól ismerhette azt.



Később az emlékház udvarán népi játékokkal játszottunk, ilyen volt a gölyaláb és a diótörő, amit minden osztálytársunk örömmel kipróbált.



Kékkőn a Balassi-kastélyt és az általuk építtetett kálváriát tekintettük meg, ami nagyon szép állapotban maradt meg. A kálváriához meredek domb visz fel. A tetejére felérve gyönyörű kilátás nyílt a környező településekre.



Sztregován Madách Imre sírját koszorúztuk meg, amelyen a híres Ádám-szobor áll. Sztregován található a Madách-kastély, ahol Madách Imre élete nagy részét élte, és itt írta élete fő művét, Az ember tragédiáját. Az épület mostanában lett felújítva és az író berendezett emlékszobája található benne. Nagyon kedves idegenvezetést kaptunk. A falon Zichy Mihály, a műhöz készített illusztrációit csodálhattuk meg.



Élményeinkhez pár negatív dolog is hozzá fűződik. Például, amikor elmentünk vásárolni egy ipolyási szupermarketbe és tisztelettudóan elköszöntünk, az eladó visszaszólt nekünk, hogy szlovákul

sokkal jobb lenne elköszönni. Igazából, amerre jártunk az országban sajnos érezhető volt a rosszálló tekintet a szlovákok részéről.

Szlovákiai programunk Sztregova meglátogatásával ért véget. Rengeteg élménnyel gazdagodtunk és betekintést nyertünk a határon túli magyarok helyzetébe és megtapasztalhattuk, hogy milyen nehéz körülmények között élnek. Mindezzel együtt megértettük azt is, hogy magyarnak lenni sorsvállalás, kultúránk, hagyományaink őrzése segít megmaradni, megőrizni a nemzettudatot, s helyünkön maradni, akkor is, ha úgy tűnik, másutt jobb. Sajó Sándor szülőháza mellől indultunk napi programjainkra, az ő gondolatával zárjuk élménybeszámolóinkat:

De túl minden bűn, minden szenvedésen

Önértetünket nem feledve mégsem.

Nagyszívvel, melyben nem apad a hűség,

Magyarnak lenni: büszke gyönyörűség!

Magyarnak lenni nagy szent akarat,

Mely itt reszket a Kárpátok alatt:

Ha küszködön, ha szenvedőn, ha sírva:

Viselni sorsunk, ahogy meg van írva:

Lelkünkbe szíva magyar földünk lelkét,

Vérünkbe oltva örök honszerelmét,

Féltőn borulni minden magyar rögre,

S hozzátapadni örökkön - örökre!

Életünk eddigi legértelmesebb osztálykirándulását köszönjük most minden támogatóknak.

Köszönetünket fejezzük ki:

- Rákóczi Szövetségnek az utazás anyagi támogatásáért
- Hatvan Város önkormányzatának, az utazás egyéb programköltségének támogatásáért
- Fogadóiskolánknak, az Ipolysági Magyar Tanítási Nyelvű Gimnáziumnak a szíves vendéglátásért
- Iskolánk alapítványának, a Bajza Alapítványnak programjaink támogatásáért
- Ipolysági tanárainknak, Hammersmidt Éva tanárnőnek és Tóth Tibor tanár úrnak, magyarországi tanárainknak, Kővári Éva tanárnőnek és Géczi Csaba tanár úrnak a program szervezéséért.

Gimnáziumunkban élménybeszámolót tartottunk a dísztermünkben az iskola érdeklődő diákjainak az idei projekthéten, melynek címe: Kincses Magyarország volt. Örömeinkre megtelt a díszterem is, és a város

honlapjára is felkerül egy rövidebb ismertető a programjainkról, így mindezt már nyilvánosan is megoszthattuk másokkal.

Utazásunkról és programjainkról az ipolysági hírekben is tudósítottak:

„Az ipolysági Szondy György Gimnáziumba az idén a hatvani Bajza József Gimnázium és Szakközépiskola csoportja érkezett meg. Mint Hammersmitt Évától, a programkoordinátorától megtudtuk, a vendégek délelőtt részt vettek az iskolai megemlékezésen. A városnézést követően pedig felléptek a városházán megrendezett központi ünnepségen. „Szombaton Selmechánya érintésével Bajmócra látogatnak el a hatvani diákok. Vasárnap pedig hazafelé felkeresik Alsósztrégovát és Szklabonyát is” – vázolta fel a programot a tanárnő. Kővári Éva, a hatvani csoport egyik vezetője portálunknak elmondta, az intézmény első ízben vett részt a programban: „Ünnepi kis műsorral érkeztünk Ipolyságra, nagy izgalommal várjuk a mai napot”

A Rákóczi Szövetség múlt évi Diákutaztatási Programjai keretében március 15-én, június 4-én és október 23-án 309 Kárpát-medencei középiskola több mint 8300 diákja utazhatott.”

(Forrás:

<http://www.felvidek.ma/felvidek/oktatas/44597-magyarorszagi-diakok-marcius-idusan-a-felvideken>)